

Ertesi Gün *The Day After*

Seydi Murat Koç

Ferda
Art
Platform

IG: @ferdaartplatform
W: ferdaartplatform.com
M: info@ferdaartplatform.com

Maçka Cad. Ralli Apt. 37/7
K:5 Teşvikiye, Şişli / İstanbul

Ziyaret Saatleri | Visit Hours
Monday – Friday
11:00–19:00 / 11am–7pm

30.03 — 30.04.2021

Katalog | Catalogue

Metin | Text Marcus Graf

Çeviri | Translation Erman Akyüz

Tasarım | Design Ozan Uzun

Ferda Art Platform'da 30.03–30.04.2021 tarihleri arasında gerçekleşen *Ertesi Gün* sergisi için hazırlanmıştır.

Prepared by Ferda Art Platform on the occasion of the exhibition *The Day After* dated 30.03–30.04.2021.

Kaynak gösterilerek yapılacak alıntılar ve seçili görsel malzeme dışında yayıncının izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

No part of this catalogue may be reproduced in any way or by any means without permission in writing from publisher, except by reviewer who may quote brief passages and use selected visual material in a review.

© Ferda Art Platform, 2021.

Ferda
Art
Platform

The Day After

Marcus Graf

Life can be hard, miserable, and dystopic. Especially in these days, we are filled with depressive thoughts about the state of the planet and about our position in this world. Indeed, we are constantly shaken by social, economic, political, and ecological crises. The history of mankind is a sequel of uncountable disastrous events. It seems that every now and then, our planet reveals its power just to remind us of our weakness.

Through cultural and technological progress, we convinced ourselves that mankind would be the dominator of the earth. Though, the past as well as the current COVID 19 pandemic has proven that we are nothing more than one element in the complex system of nature. In the ecosystem of the planet, we are an important factor of course. Nevertheless, we should not forget that the world would spin without us as well; most probably even better. Indeed, in the absence of mankind, the planet continues to flourish and to develop its species. Just think about Chernobyl, where nature, even after such a nuclear catastrophe, is quickly recovering and taking back what man has previously taken away. Nature does not need us; but we heavily depend on it.

In Seydi Murat Koç's current exhibition at Ferda Art Platform entitled "The Day After", a world without humans, where nature has reclaimed its dominant position is displayed on various canvases. In a quite dystopic manner, the artist presents urban sceneries, where animals and plants have taken over the stage of life. After the previous protagonists have vanished from the tragic comedy called life, formerly supporting actors have become the leading stars in the final act after humanity has ended. Where once people crowded the scenery, now animals, and birds fill the deserted boulevards of our fancy metropolises. Buildings and cars, bridges and industrial factories, all accomplishments of the modern age are out of order while

being covered with green plants and colorful flowers. Nature takes back what belongs to her, and there is no man to stop her.

The paintings are filled with an uncanny emptiness and weird silence. At the same time, a strong feeling of peace and beauty is prevailing. Nevertheless, while observing the works, immediately the currently so popular apocalyptic movies and series about a possible life after the breakdown of humanity come to the mind of the spectator. Though, even these fictional narratives are anthropocentric and mostly tell the story of how people survive and how they reestablish order. In Seydi Murat Koç's paintings, only traces of humanity are visible. While mankind is absent, its presence is receptive through its cultural remains. Nevertheless, the spirit of humanity is howling like a ghost that swirls through the empty streets. Its moaning is echoing in the deep canyons of endless skyscrapers. Like the evening wind, it whispers stories from the good old days, which actually never were that good. Koç turns the bright spirit of modernity into a white smoke that covers the surface of reality like a white burial shroud covers the body of the dead. This is the reason why the surface's thick white paint which covers almost all sections of his work, is a dominant element in his compositions.

Underneath the layer of white nothingness, it seems as if life goes on. Indeed, on a closer look, the paintings reveal that under the upper layer of white paint, multiple layers of numerous colors exist. Some burst through the surface of the canvas to display the urban setting as well as to free the animals, plants and flowers from the restrictions of the white impasto on the top.

Seydi Murat Koç has found an appealing way of combining conceptual matters with formal and aesthetic considerations of painting. The contrast between white and color, between monochrome impasto and illustrative fine drawing, between abstraction and figuration, as well as the interconnection between surface and underlying ground point to the existential struggle, in which all living being on earth is involved. The circle of life is a flux, in which construction and deconstruction go hand in hand. This relation between creation and destruction, between showing and hiding, as well as between knowing and not-knowing is greatly indicated in Koç's current series. It finds its expression in the conceptual all-over framework of the exhibition as well as in the concrete execution of the paintings.

The exhibited paintings are not only characterized by conceptual dialectic between existence and extinction but also by a strong synthesis between drawing and painting. In an individual painting method, which shifts between hiding and revealing as well as creating and erasing, the artist first applies several layers of color onto certain areas of the background. Later, he paints over all elements with a rather thick layer of white paint, and so covers all elements underneath. The colors of the painting, just like the color of the world, first disappear under a monochrome white haze. White is no color of course because it has no specific wavelength like the other colors. In contrast, white light contains all wavelengths of visible light, which makes it a polychromatic light. It is no color, although it is formed out of all colors. Here, even the conceptually paradox character of white points to the paradox of life itself.

In a complex and time-intensive process, Seydi Murat Koç frees the underlying colors by scratching and carving into the thick layer of the surface. Through its gaps, little color fragments and particles stream through the top layer. It even appears as if the colored lines may overcome the white surface for reaching beyond the limits of the canvas. In the end, the artist turns through this painterly method the static and rather lifeless monochrome white cloud into an area of colorful figures.

In a great synthesis between realism, surrealism, and collage-like composition methods, Seydi Murat Koç turns the abstract color layers into illustrative figures. Highly detailed animals, plants, and flowers as well as architectural buildings and industrial structures come to the foreground. Indeed, the works are right at the border between being a painting and a drawing.

Colorful flowers refer to the beauty of nature, while abandoned buildings appear as colorless and dead. Like monumental tombstones made of steel and concrete, they stand tall without any remaining function or meaning. We see the graveyard of the modern age. In between, the reawakening of the planet indicates that nature will recover. In this sense, there is hope in the new works of Seydi Murat Koç; at least for our natural environment. I hope that also we will find a way of reconnecting ourselves with the planet for living a better, healthier, and happier life in harmony with our social as well as natural environments.

Yeni Bir Tür Manzara Resmi

Marcus Graf

Hayat zor, sefil ve distopik olabilir. Özellikle bu günlerde, gezegenin durumu ve bu dünyadaki yerimiz hakkında depresif düşüncelerle doluyuz. Gerçekten de sosyal, ekonomik, politik ve ekolojik krizlerle sürekli sarsılıyoruz. İnsanlık tarihi, sayısız felaket olaylarının sürekliliği ile devam eder. Öyle görünüyor ki, şimdi ve sonra, gezegenimiz bize zayıflığımızı hatırlatmak için gücünü ortaya koyuyor.

Kültürel ve teknolojik ilerlemeler ile birlikte, kendimizi insanlığın dünyaya egemen olacağına ikna ettik. Bununla birlikte, geçmiş ve şu anki mevcut COVID 19 pandemisi, karmaşık doğa sisteminde yalnızca bir unsur olduğumuzu bize kanıtlar. Gezegenin ekosisteminde, elbette önemli bir faktörüz ancak yine de dünyanın, büyük olasılıkla daha da iyi bir halde, bizsiz de dönebileceğini unutmamalıyız. Aslında, insanoğlunun yokluğunda, gezegen gelişmeye ve türlerini geliştirmeye devam ediyor. Mesela Çernobil'i düşünün, doğa böyle bir nükleer felaketten sonra bile, insanın daha önce ondan götürdüğü şeyi hızla toparlıyor ve geri alıyor. Aslında doğanın bize ihtiyacı yok, ama biz büyük bir ölçüde ona bağılıyız.

Seydi Murat Koç'un Ferda Art Platformda izleyicilere sunulacak olan "Ertesi Gün" adlı sergisinde, doğanın hâkim konumunu yeniden kazandığı insansız bir dünya çeşitli tuvalerde sergileniyor. Oldukça distopik bir şekilde sanatçı, hayvanların ve bitkilerin yaşam aşamasını ele geçirdiği kentsel manzaraları bize sunuyor. Gezegendeki önceki kahramanlar hayat adlı trajik komedide ortadan kaybolduktan sonra, daha önceki yan roller önde gelen yıldızlar haline geldi. Bir zamanlar insanlar manzarayı kalabalıklaştırdı, şimdi ise hayvanlar ve kuşlar süslü metropollerimizin ıssız bulvarlarını dolduruyor. Binalar ve arabalar, köprüler ve endüstriyel fabrikalar; modern çağın tüm başarıları yeşil bitkiler ve renkli çiçeklerle kaplanırken sıra dışı hale geliyor. Aslında doğa ona ait olanı geri alıyor ve karşısında onu durdurabilecek kimse kalmıyor.

Resimler esrarengiz bir boşluk ve garip bir sessizlik hissi ile dolu. Aynı zamanda, güçlü bir barış ve güzellik havası hâkim. Bununla birlikte, eserleri gözlemlerken, şu anda çok popüler olan kıyamet filmleri ve insanlığın çöküşünden sonra olası bir yaşamla ilgili diziler izleyicinin aklına gelir. Aslında bakıldığında, bu kurgusal anlatılar bile antroposentriktir ve çoğunlukla insanların nasıl hayatta kaldıklarını ve düzeni nasıl yeniden kurduklarını anlatır.

Seydi Murat Koç'un resimlerinde ise insanlığın sadece izleri görülebilir. İnsanlık yokken, varlığı kültürel kalıntıları ile kabul edilebilir. Buna rağmen, insanlığın ruhu boş sokaklarda dönen bir hayalet gibi uğuldar. İnilti, sonsuz gökdelenlerin derin kanyonlarında yankılanır. Akşam rüzgârı gibi, aslında bugün kadar güzel olmayan eski güzel günlerden hikayeler fısıldar... Koç, modernliğin parlak ruhunu, ölümlerin bedenini örten beyaz bir kefen gibi gerçekliğin yüzeyini örten beyaz bir dumana dönüştürür. Bu nedenle, çalışmasının hemen hemen tüm bölümlerini kaplayan kalın beyaz boya, kompozisyonlarında baskın bir unsurdur.

Beyaz hiçlik tabakasının altında da hayat devam ediyor gibi görünür. Gerçekten de daha yakından bakıldığında, resimler, beyaz boya tabakasının altında, çok sayıda rengin birden fazla katmanının bulunduğu ortaya koyar. Bazıları kentsel ortamı sergilemek ve hayvanları, bitkileri ve çiçekleri üstteki beyaz impastonun kısıtlamalarından kurtarmak için tuvalin yüzeyinde ortaya çıkar.

Seydi Murat Koç, kavramsal konuları resmin biçimsel ve estetik düşünceleriyle birleştirmenin de ilgi çekici bir yolunu bulur. Beyaz ve renkler arasındaki kontrast, tek renkli impasto ve açıklayıcı ince çizim, soyutlama ile figürasyon ve yüzey ile altta yatan zemin arasındaki ara bağlantı, dünyadaki tüm canlıların dahil olduğu varoluşsal mücadeleye işaret eder. Yaşam çemberi, inşaat ve yapım-sökümlerin el ele gittiği bir akım olarak varolur. Yaratılış ve yıkım, gösterme ve gizleme, bilme ve bilmeme arasındaki bu ilişki de Koç'un mevcut serisinde büyük ölçüde belirir. Serginin kavramsal çerçevesinin yanı sıra resimlerin somut olarak yürütülmesinde de ifadesini bulur.

Sergilenen resimler sadece varoluş ve yok olma arasındaki kavramsal diyalektik ile değil, aynı zamanda çizim ve resim arasındaki güçlü bir sentezle de karakterize edilir. Gizleme ve açığa çıkarma

ile oluşturma ve silme arasında geçiş yapan bireysel boyama yöntemiyle sanatçı, ilk önce arka planın belirli alanlarına birkaç renk katmanı uygular. Daha sonra, tüm elemanları oldukça kalın bir beyaz boya tabakası ile boyar ve böylece altındaki tüm elemanları kaplanır. Resmin renkleri, tıpkı dünyanın rengi gibi, ilk önce tek renkli beyaz bir pus altında kaybolur. Beyaz, elbette renk değildir, çünkü diğer renkler gibi belirli bir dalga boyuna sahip değildir. Buna karşılık, beyaz ışık görünür ışığın tüm dalga boylarını içerir, bu da onu çok renkli bir ışık haline getirir. Tüm renklerden oluşmuş olmasına rağmen renk değildir. Burada da beyazın kavramsal olarak karakteri bile yaşamın paradoksuna işaret eder.

Karmaşık ve zaman alıcı bir süreçte Seydi Murat Koç, yüzeyin kalın tabakasını çizerek ve oyarak altta yatan renkleri serbest bırakır. Boşlukları boyunca, küçük renk parçaları ve parçacıklar üst tabakadan akar. Renkli çizgiler, tuvalin sınırlarının ötesine ulaşmak için beyaz yüzeyin üstesinden gelebilirmiş gibi görünür. Sonunda sanatçı, bu resimsel yöntemle statik ve oldukça cansız tek renkli beyaz bulutu renkli figürlerin bir alanına dönüştürür.

Gerçekçilik, sürrealizm ve kolaj gibi benzeri kompozisyon yöntemleri arasında büyük bir sentezde bulunan Seydi Murat Koç, soyut renk katmanlarını açıklayıcı figürlere dönüştürür. Son derece detaylı hayvanlar, bitkiler ve çiçeklerin yanı sıra mimari yapılar ve endüstriyel yapılar da ön plana çıkar. Gerçekten de eserler bir resim ve bir çizim olmak arasındaki sınırdadır.

Renkli iekler doğanın güzelliğine atıfta bulunurken, terk edilmiş binalar renksiz ve ölü olarak görünür. elik veya betondan yapılmış anıtsal mezar taşları gibi, herhangi bir işlev veya anlam bırakmadan dimdik dururlar. Aslında burada modern çağın mezarlığını görünür. Bu anlamda, gezegenin yeniden uyanması da doğanın iyileēeėini gösterir. Dolayısıyla da Seydi Murat Koç'un yeni eserlerinde umut var; en azından doğal çevremiz için.

Ayrıca bu sergiyle birlikte hem sosyal hem de doğal çevremizle uyum içinde daha iyi, daha sağlıklı ve daha mutlu bir yaşam sürmek için gezegenle yeniden bağlantı kurmanın da bir yolunu bulacağımızı da umuyorum.

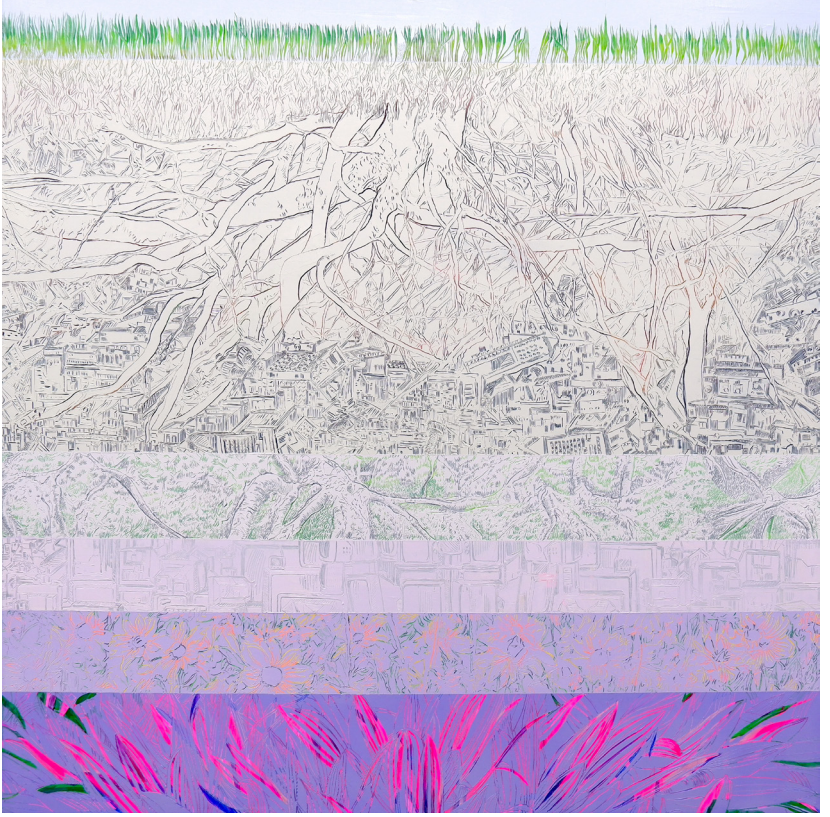
Ertesi Gün Serisi 3 / The Day After Series 3, 2021
Tuval üzerine yağlı boya | Oil on canvas
90 x 140 cm

Ertesi Gün Serisi 13 | The Day After Series 13, 2021
Tuval üzerine yağlı boya | Oil on canvas
120 x 180 cm

Ertesi Gün Serisi 2 / The Day After Series 2, 2021
Tuval üzerine yağlı boya | Oil on canvas
90 x 140 cm

Ertesi Gün Serisi 18 | The Day After Series 18, 2021
Tuval üzerine yağlı boya | Oil on canvas
150 x 150 cm

Ertesi Gün Serisi 7 | The Day After Series 7, 2021
Tuval üzerine yağlı boya | Oil on canvas
90 x 70 cm

Ertesi Gün Serisi 6 | The Day After Series 6, 2021
Tuval üzerine yağlı boya | Oil on canvas
70 x 45 cm

Ertesi Gün Serisi 8 / The Day After Series 8, 2021
Tuval üzerine yağlı boya | Oil on canvas
Her biri | Each 65 x 250 cm

Ertesi Gün Serisi 8 / The Day After Series 8, 2021
Tuval üzerine yağlı boya | Oil on canvas
Her biri | Each 65 x 250 cm

Ertesi Gün Serisi 4 / The Day After Series 4, 2021

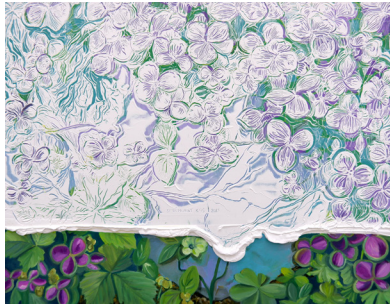
Polyester üzerine yağlı boya & karışık teknik

Oil on polyester & mixed media

38 x 54 x 90 cm

Ertesi Gün Serisi - Endemik, 1-2-3
The Day After Series - Endemic, 1-2-3, 2021
Tuval üzerine yağlı boya | Oil on canvas
Her biri | Each 68 x 65 cm

Ertesi Gün Serisi 9-10-11-12 | The Day After Series 9-10-11-12, 2021
Tuval üzerine yağlı boya | Oil on canvas
Her biri | Each 35 x 45 cm

Ertesi Gün Serisi 14 | The Day After Series 14, 2021
Karışık teknik | Mixed media
14 x 45 x 7 cm

Ertesi Gün Serisi 15 | The Day After Series 15, 2021
Kâğıt üzerine karakalem | Pencil on paper
67 x 87 cm

IG: @ferdaartplatform

W: ferdaartplatform.com

M: info@ferdaartplatform.com

Maçka Cad. Ralli Apt. 37/7
K:5 Teşvikiye, Şişli / İstanbul

Ziyaret Saatleri | Visit Hours
Monday – Friday
11:00–19:00 / 11am–7pm

Ferda
Art
Platform